

Arrest

nr. 174 240 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, Bayangi als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren in X – South West provincie op 12 december 1978.

In 1986 overleed uw vader Patrice (A.) aan de gevolgen van een auto ongeluk. Uw vader was gehuwd met twee vrouwen, uw stiefmoeder (A.) en uw moeder (A.) Regina. Na de dood van uw vader in 1986 ontstond er een familietwist tussen uw moeder en uw stiefmoeder over de erfenis van het huis en het land van uw vader. Op 8 januari 2015 overleed uw moeder (A.) Regina. Ze kon niet meer ademen en er kwam schuim uit haar mond. Op 1 juni 2015 overleed uw broer (A.) Nelno (Noah). Hij kwam terug van zijn werk en kon niet meer ademen. Op 30 juni 2015 overleed uw broer (A.) Ent op dezelfde wijze als uw moeder en uw broer Noah.

De council gaf aan dat ze vergiftigd werden, maar niemand werd gearresteerd. Na de dood van uw moeder en uw twee broers, verdween uw derde broer, (A.) Otone (Maurice) en hoorde u niets meer van hem. Op 3 juli 2015 kwam uw neef (E.) Emanuel u en uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) halen in Tiko en hij nam jullie mee naar zijn huis te Maroua. Hij had er werk voor u als privébewaker. U werkte twee weken bij deze man, tot u op 12 juli 2015 door leden van Boko Haram ontvoerd werd. U werd meegenomen naar Tsjaad en verplicht om voor hen te werken. Op 22 juli 2015 moest u met hen mee naar de markt van Maroua, waar ze twee meisjes ontvoerden. Boko Haram nam u terug mee naar hun kamp in Tsjaad. Op 24 juli 2015 vroegen twee vrouwen in het kamp van Boko Haram om met hen mee te gaan naar de markt te Ndjamena. U ontsnapte in de massa en vluchtte naar een bos. Daar kwam u een man tegen die u naar zijn wagen bracht en die twee weken lang elke nacht met u reed tot een stad waar vele mensen waren. Er werd iets besproken en u moest in een lijn staan en vervolgens aan boord van een boot gaan. Dan gingen jullie aan boord van een groot schip en op 28 september 2015 kwamen jullie in Italië aan. U reisde door naar Milaan, waar twee weken later een onbekende blanke man uw naam riep. Hij zei dat iemand in Afrika hem gevraagd had u te helpen en u stapte in zijn wagen. Hij reed met u tot België, waar u op 19 oktober 2015 een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten, omwille van persoonlijke problemen met uw stiefmoeder (A.) – die het gevolg is van een landconflict tussen uw moeder en uw stiefmoeder – en een vrees voor vervolging door de organisatie Boko Haram, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaatgeneraal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u erg onwetend bent betreffende uw stiefmoeder – die u verantwoordelijk acht voor de dood van uw moeder en uw twee broers – en haar familie.

U gaf aan dat uw moeder (A.) Regina en uw broers (A.) Nelno (Noah) en (A.) Ent overleden wegens een familieprobleem met uw stiefmoeder (gehoor CGVS, p.5-6). Toen u gevraagd werd wat de volledige naam van uw stiefmoeder is, antwoordde u (A.) en gaf u aan haar echte naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat het – beweerde – familieprobleem reeds sinds 1986 aan de gang is en u gevraagd werd of u de naam niet kende van de vrouw met wie uw familie reeds dertig jaar een probleem heeft, gaf u aan dat u naar school ging en uw moeder een probleem had met haar (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd naar de geboortedatum en –plaats van uw stiefmoeder, gaf u aan het niet te weten en ook van haar leeftijd had u geen idee. Toen u gevraagd werd of uw stiefmoeder broers en zussen heeft, gaf u aan er geen idee van te hebben, omdat jullie – sinds de dood van uw vader – niet goed overeen kwamen (gehoor CGVS, p.7).

Toen u gevraagd werd hoeveel kinderen uw vader had met uw stiefmoeder, gaf u aan dat hij vijf kinderen had met uw stiefmoeder (gehoor CGVS, p.5). Toen de Dienst Vreemdelingenzaken u eerder vroeg de namen van al uw broers en zussen, ook halfbroers en -zussen, te geven, vermeldde u echter geen halfbroers en -zussen (verklaring DVZ, dd. 27/10/2015, vraag 17). Toen u gevraagd werd waar uw halfbroers en -zussen wonen, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.8).

Dat u bovenstaande basisgegevens betreffende uw stiefmoeder – die u verantwoordelijk acht voor de dood van uw moeder en uw twee broers – en haar familie niet kent is erg opmerkelijk. Van iemand die daadwerkelijk reeds dertig jaar in een familietwist gewikkeld is, een twist die zijn moeder en twee broers het leven kostte, kan een betere kennis verwacht worden, temeer daar het beweerde familieprobleem met uw stiefmoeder volgens uw verklaringen reeds dertig jaar bezig is én uw stiefmoeder steeds in dezelfde 'compound' leefde met u, uw moeder en uw broers en dus een betere kennis verwacht kan worden (gehoor CGVS, p.7). Uw gebrekkige kennis ter zake ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van het bestaan van een familietwist met uw stiefmoeder en de daaruit volgende problemen en vlucht naar Maroua in het noorden van Kameroen.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u vage en weinig doorleefde verklaringen aflegde betreffende de beweerde familietwist.

U verklaarde dat na de dood van uw vader in 1986 een familietwist tussen uw moeder (A.) Regina en uw stiefmoeder (A.) over de erfenis van het huis en het land van uw vader.

Toen u gevraagd werd wat het familieprobleem juist is, ontweek u de vraag door te stellen dat uw moeder blind werd en u stopte met werken. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat het de karakters van de vrouwen waren en het ging over het huis en het geluid dat er gemaakt werd (gehoor

CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd wat er allemaal juist gebeurde gedurende de dertig jaar die de familietwist reeds duurt, ontweek u de vraag door te stellen dat het over eigendom ging. Toen de vraag herhaald werd, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat u toen niet samenwoonde met de stiefmoeder. Later verduidelijkte u dat uw moeder en stiefmoeder met al hun kinderen in dezelfde compound woonden, maar u naar school ging en niet vaak thuis was (gehoor CGVS, p.10). Dat u niet steeds thuis was omdat u naar school ging kan echter bezwaarlijk als reden voor uw onwetendheid betreffende de beweerde jarenlang aanslepende familietwist beschouwd worden.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat nooit getracht werd om het landconflict – de oorzaak van alle problemen – op te lossen door de zaak te bespreken met uw stiefmoeder / haar familie of door de eigendom gewoon op te geven.

U verklaarde dat u op 3 juli 2015, samen met uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) naar Maroua ging, omdat u misschien de volgende zou zijn (die sterft wegens de familietwist) (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd waarom u de betwiste eigendom niet gewoon opgaf, ontweek u de opmerking van de dossierbehandelaar door te stellen dat u ontsnapte en u niet naar dat huis kon teruggaan (gehoor CGVS, p.20). Toen de opmerking herhaald werd en u erop gewezen werd dat op die manier de eigendomstwist toch opgelost zou zijn, ontweek u opnieuw de opmerking door te stellen dat er reeds twee overleden en u misschien de volgende zou zijn. Later gaf u aan dat u geen contact had met uw stiefmoeder / hen, wat geen aanvaardbare verklaring is daar u steeds in dezelfde compound als uw stiefmoeder woonde. U gaf zelf ook aan dat u nooit trachtte de zaak te bespreken met uw stiefmoeder. Toen u gevraagd of u ooit trachtte de eigendom op te geven, vroeg u zich af waar u zou moeten leven (gehoor CGVS, p.21). **Het komt totaal niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u nooit trachtte de familietwist te bespreken met de tegenpartij en dat u evenmin trachtte de betwiste eigendom op te geven en zo ook uw beweerde problemen op te lossen.**

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u nooit trachtte elders in uw provincie te gaan wonen maar u volgens uw verklaringen wél naar de Extreme North provincie ging wonen.

Toen u gevraagd werd waarom u niet trachtte elders te gaan wonen in South West provincie, de provincie waarvan u afkomstig bent, vroeg u zich af waar u wel zou moeten wonen, omdat u twee kinderen heeft, een huis zou moeten betalen, u uw kinderen moet voeden,... Toen u erop gewezen werd dat u twee jobs had (en u dus een inkomen had), herhaalde u dat u voeding voor twee kinderen moest betalen (gehoor CGVS, p.21). **Niet alleen komt het niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u nooit trachtte elders in de South West provincie te gaan wonen, dat u (en twee van uw kinderen) volgens uw verklaringen wél naar Extreme North provincie ging waar Boko Haram sinds 2014 reeds honderden slachtoffers maakte, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het bestaan van de door u aangehaalde familietwist.**

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende Maroua – de stad waar uw neef (E.) Emanuel u en uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) in juli 2015 naar toe bracht, waar u gedurende twee weken werkte privébewaker én u vervolgens problemen kende met de organisatie van Boko Haram – vaag en erg beperkt is.

U verklaarde dat uw neef (E.) Emanuel op 3 juli 2015 u en uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) kwam halen in Tiko en jullie naar Maroua bracht, zodat jullie veilig waren voor de beweerde familietwist. U gaf aan dat uw neef er werk voor u had als privébewaker (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd hoever Tiko van Maroua ligt, gaf u aan het niet te weten. Toen u gevraagd werd welke plaatsen je tegenkomt tussen Tiko en Maroua, kon u slechts twee steden noemen (gehoor CGVS, p.22). U gaf verder aan dat Maroua een stad is en toen u gevraagd werd in welke provincie Maroua ligt, gaf u aan dat het in Adamawa ligt. Toen u gevraagd werd in welke divisie Maroua ligt, gaf u aan dat het in de Adamawa regio ligt. Toen daarop opnieuw gevraagd werd in welke divisie Maroua ligt, gaf u eerst aan dat het in Extreme North ligt, om nadien te stellen dat Maroua in de Adamawa divisie ligt (gehoor CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Adamawa (net als Extreme North) een regio / provincie is te Kameroen, maar de stad Maroua niet in de Adamawa regio / provincie ligt, maar in de regio / provincie Extreme North / Far North. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt verder dat elke regio in divisies ingedeeld is en dat die op hun beurt weer in subdivisies ingedeeld zijn. Adamawa blijkt geen bestaande divisie in Kameroen te zijn (zie administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om divisies te noemen in de regio Extreme North (de regio waarin de stad Maroua ligt), gaf u aan er geen te kennen, omdat u het 'moslim land' niet kent en u in South West provincie geboren bent (gehoor CGVS, p.12). Toen de dossierbehandelaar u er verder op wees dat er in de regio Extreme North, de regio waarin Maroua ligt, meer dan vijftig verschillende tribes voorkomen en u gevraagd werd er te noemen, gaf u aan het niet te kunnen en er niet één te kennen (gehoor CGVS, p.17).

Ook toen u de termen Moufou, Guiziga en Mandara (allemaal etnieën die voorkomen in Maroua – zie administratief dossier) opgeworpen werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.23-24).

Toen u gevraagd werd hoeveel mensen er in Maroua wonen, gaf u aan het niet te weten en u kon ook geen schatting maken (gehoor CGVS, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maroua de vijfde grootste stad van Kameroen is en er 400.000 mensen wonen. Toen u gevraagd werd om buurten in Maroua te noemen, gaf u aan er niet lang verbleven te hebben. U had er echter ook geen idee van in welke buurt uw neef (waar ook u en uw kinderen verbleven) woonde (gehoor CGVS, p.17). Ook toen u de termen Founangué, Djoudandou, Dougoy, Domayo en Hardé (allemaal buurten rond de centrale markt van Marou – zie administratief dossier) opgeworpen werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.23-24). Toen u gevraagd werd om buurdorpen van Maroua te noemen, kon u er geen noemen en u slaagde er evenmin in om steden in de buurt van Maroua te noemen (gehoor CGVS, p.22). U gaf aan dat er geen bergen in de buurt van Maroua liggen en had er geen idee van of er een rivier stroomt in de buurt van Maroua (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maroua aan de voet van de Mandara bergen (die de skyline van de stad domineren) en aan de oevers van de rivieren Ferngo en Kaliao ligt. Toen u gevraagd werd waar uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) momenteel zijn, gaf u aan dat ze bij uw neef in Maroua leven, maar u het niet weet, omdat u er nooit was (gehoor CGVS, p.11 en p.13). Verder had u er geen idee van of uw kinderen school lopen te Maroua (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd wat het adres is van uw neef waar uw kinderen momenteel zijn, gaf u aan het niet te weten en u met niemand contact had (gehoor CGVS, p.14).

Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken de straat kon geven waar uw neef woont te Maroua, gaf u aan dat er een Western Union in de straat was en later gaf u aan dat het de Amadou street was (gehoor CGVS, p.14). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat u de laatste twee weken van uw verblijf in Kameroen in de Jamenastraat (Ndjamena) woonde te Moran (waarschijnlijk bedoelde u Maroua) (verklaring DVZ, dd.27/10/2015, vraag 10). Toen u met bovenstaande tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, gaf u aan dat het in een andere stad was, namelijk in Tsjaad (gehoor CGVS, p.14). Toen de dossierbehandelaar u vroeg welk werk u juist deed te Maroua, gaf u aan dat u in de privéveiligheid werkte. U gaf aan dat u voor een man werkte. Toen u gevraagd werd voor welke man u werkte, gaf u vaag aan dat het een zwarte Afrikaan was. Toen u gevraagd werd wat zijn naam was, ontweek u de vraag door te stellen dat u wou dat hij u eerst betaalde. Toen u gevraagd werd of u dan nooit voor hem werkte, gaf u aan dat u twee weken voor hem werkte. Toen u daarop gevraagd werd de volledige naam van uw baas te noemen, gaf u aan dat u het nooit geweten heeft. U gaf aan dat hij een zakenman was en kleding verkocht (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd wat uw taak was, gaf u aan dat u zijn winkel bewaakte. Toen u daarop gevraagd werd wat de naam van de winkel was die u bewaakte, gaf u ontwijkend aan dat het een grote winkel was. Ook toen de vraag herhaald werd, gaf u ontwijkend aan dat hij schoenen verkocht. Pas toen de vraag een derde maal gesteld werd, stelde u dat de winkel geen naam had, wat wel erg eigenaardig is voor een grote winkel die bewaking nodig heeft (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd waar zijn kantoor was, gaf u aan dat het in de Amadou street was. Toen u daarop gevraagd werd of u andere winkels in die straat kon noemen, gaf u aan van niet. Gevraagd of u andere straten kende te Maroua, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd wat er buiten Western Union nog was in de Amadou street, ontweek u de vraag door te stellen dat u bij de markt werkte. Toen u gevraagd werd naar de naam van de grote straat die op de markt van Maroua uitgaat, gaf u aan dat u er niet lang was (gehoor CGVS, p.16).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Maroua ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Maroua én de problemen die u daar zou hebben ondergaan.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 *juncto* artikel 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 1951 en de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Hij verwijst naar de elementen in de vluchtelingendefinitie in artikel 1 van het Verdrag van Genève en past deze elementen toe op zijn situatie.

Waar hem onwetendheid over zijn stiefmoeder wordt verweten, wijst verzoeker erop dat hij ook over zijn ouders een aantal elementen niet kon verstrekken. Aldus mag er vanuit gegaan worden dat verzoeker een bepaald (beperkt) profiel heeft waarmee rekening gehouden moet worden bij de beoordeling. Volgens verzoeker blijkt uit het gehoor dat hij duidelijke moeilijkheden had met de vraagstelling. Eén en ander moet voorts in de context worden gezien. Waar hem wordt verweten dat hij de kinderen van zijn stiefmoeder bij de DVZ niet noemde, wijst verzoeker erop dat hij bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS verklaarde dat er diverse fouten stonden in het eerste gehoor bij de DVZ. Bij het CGVS gaf verzoeker ze wel. Onmiddellijk daarna bleek echter duidelijk hoeveel moeite hij had om de vragen te begrijpen. Bij de beoordeling moet enige voorzichtigheid aan de dag worden gelegd *“nu er toch vreemdsoortige dingen zijn voorgevallen zoals te lezen valt uit het gehoorverslag”*. *“Waarschijnlijk valt dit te verklaren door het feit dat, hoewel verzoeker had aangegeven het verhoor in het Engels te kunnen doen en geen opmerkingen heeft willen maken tijdens zijn verhoor, hij dit toch waarschijnlijk door slecht geïnformeerd te zijn, heeft onderschat. Het Engels van verzoeker is immers bijna niet verstaanbaar. Vandaar dat verzoeker overeenkomstig art. 39/69, §1, 5° Vw. aangeeft om zijn mondelinge opmerkingen uiteen te kunnen zetten in zijn daadwerkelijke moedertaal in huidige procedure. Dat verzoeker hoopt dat met dit element enigszins nog kan rekening gehouden worden.*

Dat vervolgens uit het loutere feit dat hij enkele gegevens van de stiefmoeder niet kent nog niet kan afgeleid worden dat het landconflict niet geloofwaardig zou zijn, nu is gebleken dat verzoeker ook dergelijke elementen niet eens weet van zijn eigen vader en moeder, dat dit eigen blijkt aan het profiel van verzoeker.”

Omtrent het landconflict, voert verzoeker aan:

“Wat betreft de antwoorden van verzoeker op bepaalde vragen kan naar de opmerking verwezen worden onder het voorgaande punt. Met name dat het overduidelijk is dat verzoeker het één en ander niet goed moet begrepen hebben. Het is dus geenszins zo dat kan gesproken worden van “ontwijken” van de vragen.

Verzoeker heeft gesteld dat slechts vanaf januari 2015 de situatie verergerde met de verdachte overlijdens. Inderdaad, niet lang daarna heeft verzoeker wel degelijk getracht een oplossing te bekomen, zijn neef heeft hem hiertoe aangemoedigd nu deze zei dat het niet meer veilig was en heeft hem meegenomen naar zijn streek waar verzoeker ook werk kon hebben.

Verzoeker heeft vervolgens in de eerste plaats de verdachte overlijdens van zijn moeder en broer wel degelijk aangegeven:

(...)

Verweerster kan dus geenszins verwijten dat verzoeker geen enkele stap zou hebben ondernomen aangaande de verdachte overlijdens. Bovendien lijken deze verklaringen wel degelijk heel plausibel en geloofwaardig over het verdacht overlijden.

Verzoeker heeft vervolgens aangegeven op de opmerking van verzoekster dat de twist toch al enige tijd bestaat, dat er voordien nooit zo'n grote problemen waren. De stiefmoeder maakte problemen omdat ze zei dat zij volledig recht had daar te wonen en de situatie verergerde omdat zij stelde volledig recht te hebben nu één van haar kinderen een kind ging krijgen (gehoorverslag verzoeker p. 11).

De state council zowel als de politie werden over deze eigendoms kwestie door de moeder van verzoeker aangesproken maar er kwam geen oplossing (gehoorverslag verzoeker p. 11).

Tot slot wenst verzoeker toe te voegen dat voor het verdacht overlijden, het altijd zijn oudere broer was die zich met dit conflict bezig hield.”

Betreffende zijn kennis over Maroua, betoogt verzoeker:

“Verzoeker heeft vooreerst aangegeven dat hij helemaal niet lang in Maroua is geweest alvorens de problemen met Boko Haram ontstonden en dat hij dan ook de omgeving, de streek en de stad niet goed kent. Hetgeen uiteraard begrijpelijk is wanneer men nog maar enkele dagen ergens woont. Wat betreft de weg naar Maroua, heeft verzoeker wel degelijk enkele steden onderweg weergegeven alsook dat het een lange rit was, doch het was donker en de eerste keer ooit dat verzoeker buiten Tiko kwam.

Echter kon verzoeker wel weergeven wat er van dagdagelijkse dingen waren in de straat waar zijn neef woont, doch dit wordt in het verhoor door verweester ook volledig in twijfel getrokken, dit is echter niet terecht:

(...)

Verzoeker legt het bewijs voor dat er inderdaad een western union in Maroua is (stuk 7). Dit is reden te meer om aan de oprechtheid van verzoeker niet te gaan twifelen. Enerzijds zijn er logische verklaringen voor bepaalde antwoorden zoals het niet lang aanwezig zijn op die plaats en het duidelijk niet goed begrijpen van vragen (zie boven), anderzijds weet verzoeker wel dagdagelijkse dingen waar hij wel degelijk correct in is in tegenstelling tot verweester.

Daarenboven heeft verzoeker ook zijn verblijf kunnen weergeven bij Boko Haram toen hij werd ontvoerd. Ontvoeringen zijn overigens schering en inslag in de regio en gebeuren bijna dagelijks.

(...)

Verzoeker heeft aangegeven dat op 22 juli 2015 in de ochtend Boko Haram twee meisjes heeft ontvoerd te Maroua. Verzoeker was dus inderdaad niet meer aanwezig te Maroua toen twee meisjes zichzelf er aldaar hebben laten opblazen. Verzoeker was al terug gebracht naar het kamp.

Er mag dan ook verondersteld worden dat verzoeker dit daadwerkelijk heeft meegemaakt en aldus reeds aan vervolging is blootgesteld in de zin van art. 48/7 Vw..”

Aangaande het gebrek aan bewijzen, doet verzoeker gelden:

“Verzoeker was niet op de hoogte van het belang van voorleggen van enige stavende stukken.

Verzoeker heeft dit evenwel in de beslissing vastgesteld en heeft onlangs een kopie van zijn geboorteakte en identiteitsdocument ontvangen (stuk 8).

Verzoeker wacht nog op de originelen alsook doet hij inspanningen om een bewijs te bekomen dat zijn kinderen daadwerkelijk te Maroua verblijven en om enige overlijdensakte te bekomen.”

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, “de Richtlijn 2004/83/EG” van de Raad van 29 april 2004 en de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Hij benadrukt dat zijn identiteit niet wordt betwijfeld en dat evenmin wordt betwijfeld dat hij een Kameroense christen is.

“Er dient te worden opgemerkt dat verweester helemaal geen enkel onderzoek gedaan heeft naar artikel 48/4 Vw., ook niet naar art. 48/4 c) van de Vreemdelingenwet.

Nochtans zijn er elementen voorhanden om te stellen dat het helemaal niet veilig is in Kameroen voor Christenen. Hoewel zij nog steeds het merendeel van de bevolking uitmaken is er een groeiende radicalisering en worden zij gevisieerd en maken zij het mikpunt uit van vervolging. Verzoeker heeft dit reeds mogen ondervinden nu hij meegenomen werd door Boko Haram. Daarenboven gaat Kameroen gebukt onder een grote onveiligheid.”

Vervolgens citeert verzoeker uit algemene informatie omtrent de aanwezigheid van en gepleegde daden door Boko Haram in Kameroen.

Verzoeker wijst op de medewerkings- en onderzoeksplicht in hoofde van verweerder. “De situatie in Kameroen is uiterst precair zowel op veiligheidsvlak door de dagelijkse aanslagen en acties van Boko Haram als op interreligieus vlak nu de terrein van Boko Haram aan alsmaar meer slagkracht wint en Christenen, hoewel nochtans de grootse groep, aan geweld en vervolging worden blootgesteld. De overheid slaagt er niet in dit onder controle te krijgen.”

2.1.3. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): algemene informatie over Boko Haram in Kameroen (bijlagen 3-6), een uittreksel van de website van Western Union in Maroua (bijlage 7) en de kopieën van zijn identiteitsbewijs en geboorteakte (bijlage 8).

2.1.4. Ter terechtzitting van 15 juni 2016 legt verzoeker door middel van een aanvullende nota de volgende stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7): foto's en een identiteitskaart (bijlage 9) en de overlijdensakte van zijn moeder (bijlage 10).

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet welk artikel van “*de Richtlijn 2004/83/EG*” van de Raad van 29 april 2004 hij *in casu* geschonden acht. Bovendien dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.3. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is. Verzoeker kent blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing en onderwerpt deze aan een inhoudelijke kritiek. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.6. Verzoeker stelt in het onderhavige verzoekschrift dat hij moeite zou hebben gehad om de gestelde vragen te begrijpen, dat “*er toch vreemdsoortige dingen zijn voorgevallen zoals te lezen valt uit het gehoorverslag*” en dat dit “*waarschijnlijk*” te verklaren valt doordat zijn Engels nagenoeg niet verstaanbaar was. Dit betoog kan echter niet worden gevolgd. Verzoeker verklaarde bij de aanvang en voor het onderzoek van zijn asielprocedure zelf de bijstand te verzoeken van een tolk die de Engelse taal beheerst (administratief dossier, bijlage 26). Verzoeker verklaarde bij de DVZ verder uitdrukkelijk dat hij de Engelse taal voldoende beheerst om de problemen die leidden tot zijn vertrek te verwoorden en om hierover vragen te beantwoorden. Tevens gaf hij aan de ambtenaar bij de DVZ, die de Engelse taal bezigde, te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze ambtenaar. Indien zich problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de ambtenaar, zou hij dit voorts steeds melden, hetgeen hij naliet te doen (administratief dossier, verklaring procedure). Verzoeker ondertekende zowel de vragenlijst als de verklaring van de DVZ verder expliciet voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Engels. Hiermee gaf hij uitdrukkelijk aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, vragenlijst; verklaring DVZ). Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de ambtenaar, die de rol van tolk waarnam, begreep en werd verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Verzoeker gaf daarbij aan de ambtenaar duidelijk te begrijpen. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor maakte er melding van dat verzoeker zich in het Engels onvoldoende kon uitdrukken en geen van beide formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Verzoeker maakte verder geen melding van problemen inzake de vertaling of communicatie (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.1-2). Verzoeker corrigeerde weliswaar enkele elementen in de verklaring van de DVZ doch verklaarde vervolgens uitdrukkelijk dat het interview aldaar goed was verlopen (*ibid.*, p.2). Aan het einde van het gehoor gaf verzoeker daarenboven aan alles goed te hebben verstaan (*ibid.*, p.29). Ook zijn advocaat formuleerde geen opmerkingen inzake de vertaling of communicatie (*ibid.*, p.30). Uit het gehoorverslag blijkt voorts dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid. Aldus vindt het niet de minste steun in het administratief dossier dat verzoeker niet bij machte zou zijn geweest om zijn asielrelaas in het Engels ten berde te brengen en is het niet ernstig om dit *post factum* en zonder dit op een gedegen wijze te onderbouwen op te werpen.

Dit geldt nog des te meer nu verzoeker ook ter terechtzitting werd bijgestaan door een tolk Engels en er zich ter terechtzitting daarbij klaarblijkelijk geen communicatieproblemen voordeden tussen verzoeker en de tolk.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van een landconflict met zijn (stief)familie en met Boko Haram.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen ingevolge het landconflict wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd door zijn verregaande onwetendheid inzake de voornaamste actoren van zijn vervolging, met name zijn stiefmoeder en haar familie. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u erg onwetend bent betreffende uw stiefmoeder – die u verantwoordelijk acht voor de dood van uw moeder en uw twee broers – en haar familie.

U gaf aan dat uw moeder (A.) Regina en uw broers (A.) Nelno (Noah) en (A.) Ent overleden wegens een familieprobleem met uw stiefmoeder (gehoor CGVS, p.5-6). Toen u gevraagd werd wat de volledige naam van uw stiefmoeder is, antwoordde u (A.) en gaf u aan haar echte naam niet te kennen (gehoor CGVS, p.6). Toen u erop gewezen werd dat het – beweerde – familieprobleem reeds sinds 1986 aan de gang is en u gevraagd werd of u de naam niet kende van de vrouw met wie uw familie reeds dertig jaar een probleem heeft, gaf u aan dat u naar school ging en uw moeder een probleem had met haar (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd naar de geboortedatum en –plaats van uw stiefmoeder, gaf u aan het niet te weten en ook van haar leeftijd had u geen idee. Toen u gevraagd werd of uw stiefmoeder broers en zussen heeft, gaf u aan er geen idee van te hebben, omdat jullie – sinds de dood van uw vader – niet goed overeen kwamen (gehoor CGVS, p.7).

Toen u gevraagd werd hoeveel kinderen uw vader had met uw stiefmoeder, gaf u aan dat hij vijf kinderen had met uw stiefmoeder (gehoor CGVS, p.5). Toen de Dienst Vreemdelingenzaken u eerder vroeg de namen van al uw broers en zussen, ook halfbroers en -zussen, te geven, vermeldde u echter geen halfbroers en –zussen (verklaring DVZ, dd. 27/10/2015, vraag 17). Toen u gevraagd werd waar uw halfbroers en –zussen wonen, gaf u aan er geen idee van te hebben (gehoor CGVS, p.8).

Dat u bovenstaande basisgegevens betreffende uw stiefmoeder – die u verantwoordelijk acht voor de dood van uw moeder en uw twee broers – en haar familie niet kent is erg opmerkelijk. Van iemand die daadwerkelijk reeds dertig jaar in een familietwist gewikkeld is, een twist die zijn moeder en twee broers het leven kostte, kan een betere kennis verwacht worden, temeer daar het beweerde familieprobleem met uw stiefmoeder volgens uw verklaringen reeds dertig jaar bezig is én uw stiefmoeder steeds in dezelfde ‘compound’ leefde met u, uw moeder en uw broers en dus een betere kennis verwacht kan worden (gehoor CGVS, p.7). Uw gebrekkige kennis ter zake ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van het bestaan van een familietwist met uw stiefmoeder en de daaruit volgende problemen en vlucht naar Maroua in het noorden van Kameroen.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Dat hij een profiel zou hebben dat van hem geen antwoorden op de voormelde vragen mochten worden verwacht, blijkt geenszins uit het loutere feit dat hij de geboortedatum en –plaats van zijn ouders niet kon verstrekken. Dit geldt des te meer nu zijn vader reeds in 1986 en toen hij nog erg jong was overleed aan een auto-ongeval (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoeker toont verder niet aan dat of waarom van hem niet mocht worden verwacht dat hij bij machte zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin maakte hij of zijn advocaat hiervan melding tijdens het gehoor bij het CGVS. Voorts formuleerde geen van beide enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied, kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid en blijkt hieruit verzoeker weldegelijk de gestelde vragen begreep. Hij bleek echter niet bij machte de nodige basisinformatie te verstrekken omtrent zijn stiefmoeder en haar familie. Dit is onaanvaardbaar nu het landconflict blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing reeds decennialang aansleepte en verzoekers stiefmoeder steeds in dezelfde compound woonde als verzoeker, zijn moeder en zijn broers. Waar verzoeker erop wijst dat hij bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS erop wees dat zich in de verklaring van de DVZ enkele fouten bevonden, dient te worden opgemerkt dat hij daarbij niet aanhaalde dat hij zijn stiefbroers- en zussen bij de DVZ zou hebben vermeld (*ibid.*, p.2). Bovendien gaf hij bij het CGVS duidelijk aan dat hij deze niet vermeldde waar hij inzake zijn verklaringen bij de DVZ stelde: *“Ik gaf enkel de laatst geborene”* (*ibid.*, p.7). Ook deze uitleg is niet aanvaardbaar nu aan verzoeker bij de DVZ duidelijk werd gevraagd om al zijn broers en zussen, inclusief zijn halfbroers en –zussen, geadopteerde broers en zussen en overleden broers en zussen te geven (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.17).

In de bestreden beslissing wordt verder terecht gesteld:

“Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u vage en weinig doorleefde verklaringen aflegde betreffende de beweerde familietwist.

U verklaarde dat na de dood van uw vader in 1986 een familietwist tussen uw moeder (A.) Regina en uw stiefmoeder (A.) over de erfenis van het huis en het land van uw vader.

Toen u gevraagd werd wat het familieprobleem juist is, ontweek u de vraag door te stellen dat uw moeder blind werd en u stopte met werken. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat het de karakters van de vrouwen waren en het ging over het huis en het geluid dat er gemaakt werd (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd wat er allemaal juist gebeurde gedurende de dertig jaar die de familietwist reeds duurt, ontweek u de vraag door te stellen dat het over eigendom ging. Toen de vraag herhaald werd, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat u toen niet samenwoonde met de stiefmoeder. Later verduidelijkte u dat uw moeder en stiefmoeder met al hun kinderen in dezelfde compound woonden, maar u naar school ging en niet vaak thuis was (gehoor CGVS, p.10). Dat u niet steeds thuis was omdat u naar school ging kan echter bezwaarlijk als reden voor uw onwetendheid betreffende de beweerde jarenlang aanslepende familietwist beschouwd worden.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. Dat het overduidelijk zou zijn dat hij “één en ander” niet goed begrepen moet hebben, kan gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen niet worden aangenomen.

Verzoeker tracht voormelde vaststellingen voorts ten onrechte te vergoelijken door te stellen dat het landconflict slechts recent erger werd. Het was immers verzoeker zelf die aangaf dat het conflict reeds ontstond in 1986. Bijgevolg kon worden verwacht dat hij over deze periode iets nuttig zou weten te vertellen en is het niet ernstig om, na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing waarin gesteld wordt dat hij onwetend was over dit conflict, plots te poneren dat het conflict eerder in wezen niet zo erg was en slechts recent zou zijn geëscaleerd. Daarenboven had verzoeker ook nadat het conflict escaleerde (met name na het overlijden van zijn moeder begin januari 2015) nog bijna een half jaar de tijd om zich bij zijn broer(s) te informeren over dit conflict. Daar hij dacht dat zijn moeder ingevolge dit conflict om het leven kwam, mocht van hem ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit zou hebben gedaan.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Vervolgens dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat nooit getracht werd om het landconflict – de oorzaak van alle problemen – op te lossen door de zaak te bespreken met uw stiefmoeder / haar familie of door de eigendom gewoon op te geven.

*U verklaarde dat u op 3 juli 2015, samen met uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) naar Maroua ging, omdat u misschien de volgende zou zijn (die sterft wegens de familietwist) (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd waarom u de betwiste eigendom niet gewoon opgaf, ontweek u de opmerking van de dossierbehandelaar door te stellen dat u ontsnapte en u niet naar dat huis kon teruggaan (gehoor CGVS, p.20). Toen de opmerking herhaald werd en u erop gewezen werd dat op die manier de eigendomstwist toch opgelost zou zijn, ontweek u opnieuw de opmerking door te stellen dat er reeds twee overleden en u misschien de volgende zou zijn. Later gaf u aan dat u geen contact had met uw stiefmoeder / hen, wat geen aanvaardbare verklaring is daar u steeds in dezelfde compound als uw stiefmoeder woonde. U gaf zelf ook aan dat u nooit trachtte de zaak te bespreken met uw stiefmoeder. Toen u gevraagd of u ooit trachtte de eigendom op te geven, vroeg u zich af waar u zou moeten leven (gehoor CGVS, p.21). **Het komt totaal niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u nooit trachtte de familietwist te bespreken met de tegenpartij en dat u evenmin trachtte de betwiste eigendom op te geven en zo ook uw beweerde problemen op te lossen.”***

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij erop wijst dat er naar de ‘council’ en de politie gegaan werd, doet dit immers geenszins afbreuk aan het gegeven dat verwacht kon worden dat hij zijn problemen zou trachten op te lossen door deze te bespreken met de tegenpartij of door de betwiste eigendom op te geven.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u nooit trachtte elders in uw provincie te gaan wonen maar u volgens uw verklaringen wél naar de Extreme North provincie ging wonen.

*Toen u gevraagd werd waarom u niet trachtte elders te gaan wonen in South West provincie, de provincie waarvan u afkomstig bent, vroeg u zich af waar u wel zou moeten wonen, omdat u twee kinderen heeft, een huis zou moeten betalen, u uw kinderen moet voeden,... Toen u erop gewezen werd dat u twee jobs had (en u dus een inkomen had), herhaalde u dat u voeding voor twee kinderen moest betalen (gehoor CGVS, p.21). **Niet alleen komt het niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u nooit trachtte elders in de South West provincie te gaan wonen, dat u (en twee van uw kinderen) volgens uw verklaringen wél naar Extreme North provincie ging waar Boko Haram***

sinds 2014 reeds honderden slachtoffers maakte, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het bestaan van de door u aangehaalde familietwist."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker ongemoeid gelaten worden, onverminderd gehandhaafd.

Gezien ingevolge de voormelde vaststellingen niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde familietwist, kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende verhuis naar de Extreme North provincie.

Dit geldt nog des te meer gelet op het manifeste gebrek aan kennis dat verzoeker dienaangaande tentoon spreidde. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht vastgesteld:

"Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende Maroua – de stad waar uw neef (E.) Emanuel u en uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) in juli 2015 naar toe bracht, waar u gedurende twee weken werkte privébewaker én u vervolgens problemen kende met de organisatie van Boko Haram – vaag en erg beperkt is.

U verklaarde dat uw neef (E.) Emanuel op 3 juli 2015 u en uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) kwam halen in Tiko en jullie naar Maroua bracht, zodat jullie veilig waren voor de beweerde familietwist. U gaf aan dat uw neef er werk voor u had als privébewaker (gehoor CGVS, p.19).

(...)

U gaf verder aan dat Maroua een stad is en toen u gevraagd werd in welke provincie Maroua ligt, gaf u aan dat het in Adamawa ligt. Toen u gevraagd werd in welke divisie Maroua ligt, gaf u aan dat het in de Adamawa regio ligt. Toen daarop opnieuw gevraagd werd in welke divisie Maroua ligt, gaf u eerst aan dat het in Extreme North ligt, om nadien te stellen dat Maroua in de Adamawa divisie ligt (gehoor CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Adamawa (net als Extreme North) een regio / provincie is te Kameroen, maar de stad Maroua niet in de Adamawa regio / provincie ligt, maar in de regio / provincie Extreme North / Far North. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt verder dat elke regio in divisies ingedeeld is en dat die op hun beurt weer in subdivisies ingedeeld zijn. Adamawa blijkt geen bestaande divisie in Kameroen te zijn (zie administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u vroeg om divisies te noemen in de regio Extreme North (de regio waarin de stad Maroua ligt), gaf u aan er geen te kennen, omdat u het 'moslim land' niet kent en u in South West provincie geboren bent (gehoor CGVS, p.12). Toen de dossierbehandelaar u er verder op wees dat er in de regio Extreme North, de regio waarin Maroua ligt, meer dan vijftig verschillende tribes voorkomen en u gevraagd werd er te noemen, gaf u aan het niet te kunnen en er niet één te kennen (gehoor CGVS, p.17).

Ook toen u de termen Moufou, Guiziga en Mandara (allemaal etnieën die voorkomen in Maroua – zie administratief dossier) opgeworpen werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.23-24). Toen u gevraagd werd hoeveel mensen er in Maroua wonen, gaf u aan het niet te weten en u kon ook geen schatting maken (gehoor CGVS, p.17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maroua de vijfde grootste stad van Kameroen is en er 400.000 mensen wonen. Toen u gevraagd werd om buurten in Maroua te noemen, gaf u aan er niet lang verbleven te hebben. U had er echter ook geen idee van in welke buurt uw neef (waar ook u en uw kinderen verbleven) woonde (gehoor CGVS, p.17). Ook toen u de termen Founangué, Djoudandou, Dougoy, Domayo en Hardé (allemaal buurten rond de centrale markt van Marou – zie administratief dossier) opgeworpen werden, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.23-24). Toen u gevraagd werd om buurdorpen van Maroua te noemen, kon u er geen noemen en u slaagde er evenmin in om steden in de buurt van Maroua te noemen (gehoor CGVS, p.22). U gaf aan dat er geen bergen in de buurt van Maroua liggen en had er geen idee van of er een rivier stroomt in de buurt van Maroua (gehoor CGVS, p.23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maroua aan de voet van de Mandara bergen (die de skyline van de stad domineren) en aan de oevers van de rivieren Ferngo en Kaliao ligt.

Toen u gevraagd werd waar uw kinderen (A.R.A.) en (A.M.A.) momenteel zijn, gaf u aan dat ze bij uw neef in Maroua leven, maar u het niet weet, omdat u er nooit was (gehoor CGVS, p.11 en p.13). Verder had u er geen idee van of uw kinderen school lopen te Maroua (gehoor CGVS, p.25). Toen u gevraagd werd wat het adres is van uw neef waar uw kinderen momenteel zijn, gaf u aan het niet te weten en u met niemand contact had (gehoor CGVS, p.14).

Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken de straat kon geven waar uw neef woont te Maroua, gaf u aan dat er een Western Union in de straat was en later gaf u aan dat het de Amadou street was (gehoor CGVS, p.14). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat u de laatste twee weken van uw verblijf in Kameroen in de Jamenastraat (Ndjamena) woonde te Moran (waarschijnlijk bedoelde u Maroua) (verklaring DVZ, dd.27/10/2015, vraag 10).

Toen u met bovenstaande tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, gaf u aan dat het in een andere stad was, namelijk in Tsjaad (gehoor CGVS, p.14). Toen de dossierbehandelaar u vroeg welk werk u juist deed te Maroua, gaf u aan dat u in de privéveiligheid werkte. U gaf aan dat u voor een man werkte. Toen u gevraagd werd voor welke man u werkte, gaf u vaag aan dat het een zwarte Afrikaan was. Toen u gevraagd werd wat zijn naam was, ontweek u de vraag door te stellen dat u wou dat hij u eerst betaalde. Toen u gevraagd werd of u dan nooit voor hem werkte, gaf u aan dat u twee weken voor hem werkte. Toen u daarop gevraagd werd de volledige naam van uw baas te noemen, gaf u aan dat u het nooit geweten heeft. U gaf aan dat hij een zakenman was en kleding verkocht (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd wat uw taak was, gaf u aan dat u zijn winkel bewaakte. Toen u daarop gevraagd werd wat de naam van de winkel was die u bewaakte, gaf u ontwijkend aan dat het een grote winkel was. Ook toen de vraag herhaald werd, gaf u ontwijkend aan dat hij schoenen verkocht. Pas toen de vraag een derde maal gesteld werd, stelde u dat de winkel geen naam had, wat wel erg eigenaardig is voor een grote winkel die bewaking nodig heeft (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd waar zijn kantoor was, gaf u aan dat het in de Amadou street was. Toen u daarop gevraagd werd of u andere winkels in die straat kon noemen, gaf u aan van niet. Gevraagd of u andere straten kende te Maroua, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.15-16). Toen u gevraagd werd wat er buiten Western Union nog was in de Amadou street, ontweek u de vraag door te stellen dat u bij de markt werkte. Toen u gevraagd werd naar de naam van de grote straat die op de markt van Maroua uitgaat, gaf u aan dat u er niet lang was (gehoor CGVS, p.16).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Maroua ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Maroua én de problemen die u daar zou hebben ondergaan."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Waar hij andermaal beweert dat hij de gestelde vragen niet goed zou hebben begrepen, kan worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen.

Dat verzoeker op een aantal andere vragen wel een antwoord verstrekke en correct aangaf dat er in Maroua een Western Union vestiging is (hetgeen overigens logisch is in zulke grootstad), weegt tegen de voormelde, aperte lacunes in zijn kennis omtrent Maroua geenszins op.

Dat verzoeker niet lang in Maroua zou hebben verbleven, vormt verder geen afdoende verklaring voor zijn verregaande onwetendheid omtrent deze stad. Indien hij er werkelijk gedurende twee weken had verbleven en gewerkt, mocht worden verwacht dat verzoeker op minstens een aantal van de voormelde, eenvoudige en elementaire kennisvragen over deze stad en over zijn directe leefomgeving binnen deze stad zou kunnen antwoorden. Hij bleek hiertoe echter niet in staat. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan zijn vermeende verblijf en problemen in Maroua.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Verzoeker benadrukt nog een christen te zijn en afkomstig te zijn van Kameroen. Tevens wijst hij op de aanwezigheid van en gepleegde daden door Boko Haram in zijn land van herkomst. Uit de informatie die hij neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-6) kan echter geenszins worden afgeleid dat hij in zijn regio van herkomst in de South West provincie in Kameroen louter ingevolge het gegeven dat hij christen is en ingevolge een aanwezigheid aldaar zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Uit deze informatie blijkt immers dat Boko Haram vooral actief is en slachtoffers maakt in het Noorden van Kameroen. Bovendien haalde verzoeker, mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, geen geloofwaardige – al dan niet aan zijn religie gerelateerde – problemen aan. Derhalve toont hij niet aan dat hij in zijn regio van herkomst als christen zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd.

De stukken die benevens de voormelde informatie bij het verzoekschrift worden gevoegd zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 7-8).

Dat er een Western Union vestiging in Maroua is, wordt in het voorgaande namelijk nergens betwist.

Ook verzoekers identiteit en herkomst worden in het voorgaande niet in twijfel getrokken en het geboortecertificaat en het 'Application receipt' bevatten voor het overige geen elementen die aan het voormelde afbreuk kunnen doen. Integendeel dient te worden vastgesteld dat dit laatste stuk de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas nog verder ondermijnt. Verzoeker beweerde blijkens het niet-betwiste feitenrelaas op 24 juli 2015 te zijn ontsnapt aan Boko Haram, twee weken lang te hebben gereden tot een stad waar veel mensen waren, vervolgens te zijn ingescheept op een groot schip en naar Europa te zijn gereisd. Het neergelegde 'Application receipt' is echter uitgereikt 25 augustus 2015.

Ook de stukken die ter terechtzitting worden neergelegd kunnen geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Het identiteitsbewijs, volgens verzoeker van een familielid, wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk te manipuleren kopie. Bovendien is deze kopie dermate vaag dat zij volledig onleesbaar is en de inhoud ervan niet kan worden nagegaan.

De foto's worden eveneens slechts bijgebracht in de vorm van kopieën. Hoe dan ook kan uit deze foto's geheel niet worden afgeleid wie de hierop afgebeelde personen zijn. Evenmin kan hieruit worden afgeleid waar deze personen zich zouden bevinden. Hoe deze foto's afbreuk zouden kunnen doen aan het voorgaande, kan dan ook niet worden ingezien.

De overlijdensakte van verzoekers moeder wordt slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Hoe dan ook wordt in deze overlijdensakte nergens een oorzaak van overlijden vermeld. Te meer gelet op de hoge leeftijd van verzoekers moeder, kan dan ook niet worden aangenomen dat dit overlijden zou zijn geschied op de wijze en in de omstandigheden zoals geschetst door verzoeker. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker, hoewel hij bij machte was om een overlijdensakte van zijn moeder te bekomen, geen overlijdensakte neerlegt ter staving van de beweerde overlijdens van zijn broers.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker is voorts afkomstig van Tiko, in de South West provincie in Kameroen. Uit de informatie die bij het verzoekschrift wordt gevoegd (bijlagen 3-6) kan geheel niet worden afgeleid en verzoeker toont op generlei wijze aan dat de situatie in deze regio zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS